

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 15C/42/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7108206607
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Slobodníková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7108206607.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ivetou Slobodníkovou v spore žalobcov: 1) E., nar. X. X. XXXX, bytom v C., 2) B., bytom v C. zastúpených JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným: 1) P., trvale bytom v C., zastúpený JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, 2) B., bytom v C., t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, Gucmanova 19/670, Leopoldov, zastúpený JUDr. Tiborom Bacsóm, advokátom so sídlom v Košiciach, Žriedlová 28, o náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou doručenu na tunajší súd dňa 17. 3. 2008 domáhali od žalovaného v 1. rade povinnosti zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a od žalovaného v 2. rade povinnosti zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj náhrady trov konania. Podľa odôvodnenia žaloby nebohý M., naposledy bytom S. bol ich synom, narodil sa dňa 15. 12. 1975 ako druhé dieťa a zomrel dňa XX. X. XXXX po prevoze do nemocnice následkom strelného poranenia hlavy dňa 23. 4. 2005 okolo 21,25 h. na Watsonovej ulici pri streľbe na B. nachádzajúceho sa v aute zn. Mercedes Benz, EČ: C., čím mu boli spôsobené zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice podľahol. V čase streľby na B. sedel syn P. v osobnom motorovom vozidle VW Golf, EČ: C. ktoré stálo na F. ulici. Syn chcel spolu s priateľkou a kamarátom navštíviť pizzeriu Astra, preto jeho priateľka vyšla z auta a šla sa pozrieť, či je táto pizzeria otvorená. Pri streľbe na B. náhodná strela zasiahla syna žalobcov a následkom priestreľu hlavy po prevoze do nemocnice podľahol zraneniam. Syn P. bol ich nesmiernou oporou, pravou rukou pri organizovaní opráv a rekonštrukcie domu a pri vybavovaní všetkého namiesto otca. V roku 2002 žalobca v 2. rade utrpel úraz hlavy. Po následnej operácii hlavy sa život žalobcom obrátil naruby, začal sa uberať iným smerom. Začali hospitalizácie v nemocnici, ošetrenia u lekárov, rehabilitácie a vtedy im bol syn najväčšou oporou. Keďže manžela nikdy nemohli nechať bez opatery samého, syn im ochotne a obetavo s ním pomáhal. Syn žil po celý čas s rodičmi v spoločnej domácnosti, prispieval im finančne, keďže žalobkyňa v 1. rade nemohla už ďalej pracovať, lebo manžel potreboval a doposiaľ potrebuje 24-

hodinovú opateru a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti o manžela bolo finančne nákladné. Syn ich vozieval do nemocnice a do kúpeľov. Syn im pomáhal s kúpaním žalobcu v 2. rade, učili ho chodiť, krmili ho, obliekali ho a učili ho základnej hygiene. Syn kúpil aj posilňovací stroj na cvičenie, aby čo najviac uľahčil starostlivosť o manžela žalobkyne v 1. rade, aby nemusela vždy chodiť na rehabilitácie mimo domu. V roku 2004 si syn svojpomocne začal upravovať priestor v podkroví domu, aby bol pri rodičoch a zároveň, keďže mal dlhoročnú priateľku, uvažovali o svadbe a bývaní. Syn bol zdravý, nemal žiadne zdravotné komplikácie, prekonal iba bežné choroby, vážnejšie ochorenie, úrazy ani operácie nemal. Úspešne ukončil štúdium na Filozofickej fakulte v Prešove, inštitút turizmu a hotelového manažmentu, anglický, nemecký a francúzsky jazyk a pripravoval sa na založenie rodiny so svojou priateľkou. Mal svoje plány, chcel toho veľa dosiahnuť aj v pracovnej oblasti. Bol zodpovedný, ctižiadostivý, usilovný, medzi spolužiakmi a kamarátmi veľmi obľúbený pre svoju skromnosť, kamarátsku povahu. Mal veľmi pekný vzťah so sestrou a jej synom B., ktorý ho zbožňoval. V mnohých veciach si so sestrou pomáhali, zdôverovali sa jeden druhému a radili sa. Dňa 23. 4. 2005 sa žalobcom zrútil celý svet. Ešte v ten večer spolu so synom sedeli v obývacej izbe, rozprávali sa a potom o 20,30 h. odišiel z domu so slovami, že len na chvíľu a viac sa nevrátil. Žalobkyňa v 1. rade prežívala bezmocnosť, smútok a žiaľ. Smrť syna bola neočakávaná, zapôsobila na nich a pôsobí na nich doposiaľ obzvlášť traumaticky. Protiprávnym konaním žalovaných došlo k beznádejnému zlomu v ich rodinnom živote. Došlo k pretrhnutiu citovej väzby a stratili to najcennejšie pre rodičov - dieťa. S nebohým synom tvorili plne fungujúcu rodinu, jeho smrťou boli ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s najbližším rodinným príslušníkom, o stratu lásky a radosť s ním prežívaných. Navždy a nenávratne stratili milovanú bytosť a s ním istotu rodinného zázemia. Žalobkyňa v 1. rade od smrti syna je so žalobcom v 2. rade v stálej ambulantnej psychiatrickej liečbe, má depresívne stavy spojené s plačom, úzkosťou a bolesťou vyvolané stratou syna, čo jej znemožňuje zapojiť sa do normálneho života. Žalobca v 2. rade na pohrebe syna skolaboval, jeho zdravotný stav sa zhoršil, bol kritický, prestal hovoriť, jesť, chodiť. Za pomoci priateľov a rodiny ho musela začať znova učiť základným návykom. Protiprávnym zásahom žalovaných, a to usmrtením syna, bolo porušené právo na ochranu osobnosti žalobcov, ktorého následky nie je možné odstrániť morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadostučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti, čo vyplýva z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého následku konania žalovaných. V danom prípade je totiž následok nereparovateľný. Intenzitu zásahu zvyšuje skutočnosť, že so synom prežili žalobcovia celý život v spoločnej domácnosti, zomrel v mladom veku 29 rokov a jeho smrť vzhľadom na jeho dobrý zdravotný stav bola nečakaná, zdruvujúca, nezmyselná, spôsobená neľudským a nezodpovedným správaním cudzej osoby. Syn mal právo na život, právo naplniť svoje sny a plány, právo prežiť plnohodnotný život. Bol zodpovedný a rozvážny mladý človek, ktorý mal všetky predpoklady stať sa úspešným mužom, manželom a otcom. Žalobcovia poukázali na ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 10. 2005 sp. zn. 1Co/201/2005. K žalobe pripojili dôkazy - lekársku správu M. lekársku správu M. lekársku správu M., lekársku správu M. potvrdenie o zdravotnom stave nebohého syna P., rodný list nebohého P., úmrtný list nebohého P., obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 27. 4. 2007.

2. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 9. 2. 2009 uviedol, že návrh na náhradu nemajetkovej ujmy neuznáva a odmieta z nasledovných dôvodov: Skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobe prokurátora Špeciálnej prokuratúry, sa nedopustil a odmieta akýkoľvek podiel viny na týchto trestných činoch s tým, že dokazovanie nebolo doposiaľ skončené a nebol vynesenej právoplatný rozsudok v trestnej veci vedenej na Špecializovanom súde v Pezinku. V prípade, že klamstvá, lži a nezmysly zhmotnené v obžalobe prokurátora postavené na krivej výpovedi osnovateľa, organizátora, návodcu a vraha, ktorý si takýmto „biznisom“ s políciou kúpil slobodu a beztrestnosť, by boli pravdivé, zo spisového materiálu je zrejmé, že smrť nebohého A. mal zaviniť akýsi L., a to výlučne. Z týchto dôvodov je pre neho nepochopiteľný predmetný návrh. Vyslovil súhlas s tým, aby súd rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania a návrh zamietol.

3. Žalovaný v 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 6. 4. 2010 oznámil, že nebol odsúdený za skutok, z ktorého bol obžalovaný.

4. Uznesením zo dňa 2. 8. 2010 č.k. 15C/42/2008-98 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/14/2007.

5. Žalobkyňa v 1. rade vypovedala, že smrť syna nesmierne vážnym spôsobom zasiahla do jej života ako aj do života jej manžela. Ako rodičia prišli o osobu, ktorá bola pre nich všetkým a to syna. Bol to slušný človek, ktorý bol ochotný pomáhať a preto o to ťažšie znášajú túto traumu. Musela sa kvôli tomu vrátiť dcéra z Bratislavy, čo malo dopad na rozpad jej manželstva, pretože bolo potrebné pomôcť jej so starostlivosťou o chorého manžela, ktorý bol po úraze hlavy. Žalobkyňa v 1. rade sa po smrti syna liečila na psychiatrii a do dnešného dňa sa lieči na psychiatrii pričom dôkazy o liečbe doručila spolu so žalobou. Žalobkyňa berie v súčasnosti lieky na depresiu a na vysoký tlak. Narušil sa súkromný a citový život oboch rodičov, lebo so synom mali veľmi dobrý vzťah, spoločne sa zúčastňovali na všetkých akciách, kultúrnych a spoločenských. Po jeho smrti sa to všetko skončilo. Syn mal pred svadbou, tešili sa na vnúčatá, verili, že im bude na starobu pomáhať. Syn vyštudoval Filozofickú fakultu v Prešove, ovládal 4 jazyky, mal životnú perspektívu pred sebou. Po jeho smrti sa všetko zmenilo, dnes bývajú spoločne s manželom v rodinnom dome, dcéra s nimi nebyva. Syn im prispieval finančne, aj im finančne vypomáhal.

6. Žalobca v 2. rade vypovedal, že so synom mal vynikajúci vzťah. Býval s nimi v spoločnej domácnosti, pomáhal im v bežnom živote, s údržbou okolia rodinného domu, s nákupmi, finančne, podieľal sa na chode spoločnej domácnosti. Vzhľadom na jeho zdravotný stav mu syn pomáhal, sprevádzal ho na zdravotné vyšetrenia, na liečenie, nakúpil mu rehabilitačné stroje potrebné na cvičenie, zabezpečil mu psa. Syn si prerábal podkrovie v rodinnom dome, kde plánoval bývať so svojou priateľkou. Vzhľadom k tomu ako rodičia očakávali, že sa v starších rokoch o nich postará. Keď mu manželka oznámila, že syn zomrel, jeho zdravotný stav sa zhoršil, stal sa ležiacim pacientom bez kontaktu s okolím. Potreboval 24-hodinovú pomoc a opateru a tento stav trval asi rok. Po uplynutí roka sa mu postupne zdravotný stav zlepšil do tej miery, že po dome a okolí domu sa už pohybuje sám, mimo domu, ale v doprovide, nakoľko stráca rovnováhu a má obavy z pádu. Potrebuje celodennú opateru, ktorú zabezpečuje manželka. Všetka starostlivosť o žalobcu a domácnosť je na manželke. Mali so synom spoločné záujmy ako záhradku, často sa rozprávali, tieto rozhovory mu veľmi chýbajú. Napriek zlepšeniu zdravotného stavu, v súčasnej dobe je psychiatricky ambulantne liečený, berie lieky na depresiu, na spánok, nakoľko v dôsledku depresii, ktoré sa u neho vyvinuli v dôsledku smrti syna, nevie bez liekov spať.

7. Žalovaný v 1. rade sa na pojednávanie dňa 9. 10. 2018 nedostavil, nedostavil sa ani jeho advokát, hoci bol riadne a včas predvolaný, ani nepožiadal o odročenie pojednávania, preto podľa § 180 CSP súd pojednával v neprítomnosti žalovaného v 1. rade.

8. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach - okolie písomným podaním zo dňa 29. 1. 2015 súdu oznámilo, že po žalovanom v 1. rade P. je vyhlásené medzinárodné pátranie.

9. Žalovaný v 2. rade vypovedal, že zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil. Na Watsonovej v Košiciach nebol, smrť P. nespôsobil. Je nemajetný a preto nemá z čoho žalobcov vyplatiť.

10. Svedkyňa B., sestra nebohého P., vypovedala, že s bratom a rodičmi tvorili harmonickú rodinu, mali úzky vzťah. Riešili spoločne každodenné radosti a starosti. Brat bol rozvážny mladý muž, ktorý mal celý život pred sebou, budoval si svoju budúcnosť. Otcovi sa stal vážny úraz hlavy, potreboval každodennú starostlivosť, preto brat prevzal v celom rozsahu túto funkciu starostlivosti na seba. S bratom boli v každodennom kontakte a svedkyňa pravidelne chodievala do Košíc. Brat býval spoločne s rodičmi. Po skončení vzdelávania plánoval bývať u nich, aj so svojou budúcou rodinou. Pripravoval si vrchné podkrovie v rodinnom dome. Brat pomáhal rodičom aj finančne, pracoval v bývalom hoteli Slovan ako prevádzkar. Jeho smrťou sa život všetkým radikálne zmenil, zmenili sa hodnoty, nazeranie na svet a na život. Otcovi sa zhoršil zdravotný stav, matka mala taktiež vážne zdravotné ťažkosti. Svedkyňa sa vrátila do Košíc späť k rodičom aj s maloletými deťmi, pretože potrebovali starostlivosť. Táto situácia spôsobila, že sa rozviedla. Po smrti brata zvažovala, že rodičov zoberie do Bratislavy, aby odišli z prostredia, ktoré im bolo nevhodné a pripomínalo im túto situáciu, ale zdravotný stav rodičov jej to nedovoľoval. Brat mal osobné motorové vozidlo a keďže otec bol pripútaný na lôžko, pomáhal vozit' ho, kde potreboval.

11. Svedok T., rodinný priateľ žalobcov, uviedol, že nebohý P. bol oporou celej rodiny. Jeho otec bol nemocný, aj v súčasnosti je chorý. Ak bolo potrebné niečo vybaviť, vždy chodil so žalobkyňou v 1. rade a veci im pomáhal vybavovať. Keď sa stala nehoda, tieto možnosti sa stratili a dodnes im to chýba. Táto okolnosť zobrala predovšetkým žalobcu v 2. rade. Žalobca v 2. rade má Alzheimerovu chorobu. V súčasnosti navštevuje žalobcu v 2. rade, pomáha rodine, ak je to potrebné. Syn pomáhal rodičom aj finančne, a to pri rekonštrukcii domu, pri prácach na záhrade a pod..

12. M. dňa 16. 3. 2018 oznámil súdu, že žalobca je liečený v neurologickej ambulancii kvôli neurologickým diagnózam. Je liečený tiež psychiatrom a jeho aktivity sú limitované psychickým stavom.

13. Svedkyňa Q., priateľka nebohého P., vypovedala, že s nebohým P. boli zasnúbení, svadba mala byť v septembri 2005. Rozbiehali pracovné aktivity, mali dobre fungujúci vzťah. P. poznal tak jej rodičov, ako aj celú jej rodinu. Spoločne rozmýšľali, že budú bývať s rodičmi nebohého P. a v rámci podnikania si vybudujú vlastné bývanie. Vplyvom jednej udalosti, ktorá nastala, sa jej celý život zrútil. Život žalobcov sa zmenil veľmi radikálne, a to z dôvodu, že mal veľmi blízky vzťah s rodičmi. Ako rodina boli veľmi súdržní, bola tam bezhraničná dôvera, starostlivosť jeden o druhého. P. im pomáhal v každom smere, nikdy sa nesťažoval na problémy v rodine, pracoval a nikdy nedával najavo, aký je život ťažký, pretože jeho otec prekonal zásadnú operáciu mozgu, učili ho od začiatku jesť a chodiť. P. mu pomáhal so základnými vecami, ako umývanie, holenie, dával ho do vane, vozil ho na rôzne lekárske vyšetrenia a popritom pracoval, riešil biznis, zabezpečoval kompletnú starostlivosť o dom, o auto. Jediný príjem, ktorý mala rodina, bol príjem priateľa. Nebohý P. jej naďalej chýba, túto situáciu ťažko znášala. 11 rokov po smrti priateľa zostala sama. Každý deň chodí po ulici s tým, že môže stretnúť vraha svojho priateľa, resp. osobu, ktorá aj jej prestrelila obidve nohy. 10 rokov po prestrelení prekonal trombózu, lebo pravú nohu mala rozstriellanú úplne. Vďaka tejto chorobe nemôže lietať, pichá si injekcie na riedenie krvi. Prekonal genetické testy a krvné zrazeniny vznikli po tomto zranení. Zatrpkla po emotívnej stránke. 11 rokov čaká na spravodlivosť, nehovoriac o psychických problémoch, keďže dva roky sa z toho dostávala a vysporiadavala sa s touto udalosťou. Stratila akúkoľvek ilúziu o tom, že žije v bezpečnom meste.

14. Podľa právoplatného rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 9. 8. 2016 č.k. PK-1T/14/2007-19126 P. napriek tomu, že spáchal skutky opísané v 2.), 10.) a 13.) bodoch rozsudku, on, B. a R.G., ktorí mali vedomosť o tom, že konajú v záujme zločineckej skupiny a v úmysle odstrániť šéfa konkurenčnej zločineckej skupiny, dňa 23. 4. 2005 asi o 21,25 h. v Košiciach po tom, čo sledovali B. z miesta jeho bydliska na odcudzenom osobnom motorovom vozidle zn. Alfa Romeo 166 ev. č. C. XXXBT, na ktorom použili odcudzenú tabuľku s ev. č. N. a ktoré viedol R.G., zastavili v čase svetelnej signalizácie so znamením „stop“ vozidlo vedľa stojaceho vozidla zn. Mercedes Benz ev. č. C. ktoré viedol B. smerom na ulicu Watsonovu, vzápätí P. v úmysle usmrtiť B. cez otvorené okno pravých zadných dverí maskovaný čiernou kuklou vystrelil na neho dávku najmenej 21 nábojov zn. Tokarev zo samopalu vzor 24 alebo 26 tzv. „pumpa“ kalibru 7,62 mm, potom B. maskovaný obdobným spôsobom po vystúpení z vozidla cez ľavé zadné dvere prešiel okolo zadnej časti ich vozidla k zadnej časti vozidla riadeného B., ktorý sa v tom čase pohol smerom na ulicu Watsonovu, a v úmysle usmrtiť B. zo samopalu typu AK 47 kalibru 7,62 mm vystrelil dávkami najmenej 29 nábojov vzor 43 smerom na vozidlo zn. Mercedes, čím P. spôsobil najmenej 10 strelných poranení, a síce priestrel hlavy a mozgu, priestrel hrudníka a chrbta, priestrel ľavého a pravého ramena, ľavého predlaktia a ďalšie zranenia, v dôsledku ktorých menovaný po prevoze do nemocnice týmito zraneniam podľahol, pričom v dôsledku strelby B. na vozidlo zn. Mercedes, ktoré asi po 70 metroch narazilo do stĺpa verejného osvetlenia na pravej strane vozovky, došlo k strelnému poraneniu osôb sediacich v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf ev. č. C. na ulici Urbánkovej v Košiciach a to hlavy P., ktorý tomuto zraneniu po prevoze do nemocnice podľahol a k strelnému poraneniu Q., ktorá utrpela priestrel oboch predkolení s dobou liečenia od 23. 4. 2005 do 18. 8. 2005, pričom obžalovaní poškodením vozidla zn. Mercedes Benz ev. č. C. spôsobili škodu O. v sume 737 948,- Sk (24 495,39 Eur), poškodením vozidla zn. Renault Clio ev. č. C. B. škodu v sume 25 022,- Sk (830,58 Eur), poškodením fasády rodinného domu na ulici Urbánkovej č. 6 B. škodu v sume 2 906,90 Sk (96,49 Eur) a poškodením budovy autoservisu B. škodu v sume 3 058,30 Sk (101,52 Eur), pričom P. v čase skutku prechovával samopal vzor 24 alebo 26 tzv. „pumpu“ kalibru 7,62 mm bez povolenia a B. v čase skutku prechovával samopal typu AK 47 kalibru 7,62 mm bez povolenia. V 20.) bode rozsudku obžalovaný P.ného úmyselne usmrtil, spáchal uvedený čin opätovne, ako člen organizovanej skupiny a z inej obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky, bez povolenia prechovával hromadne účinnú zbraň a spáchal uvedený čin ako člen zločineckej skupiny, poškodil cudziu vec a spôsobil uvedeným činom značnú škodu, obžalovaný B. konaním nebezpečným pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtiť, spáchať uvedený čin ako člen organizovanej skupiny a z inej obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo, inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a smrť, bez povolenia prechovával hromadne účinnú zbraň a spáchal uvedený čin ako člen zločineckej skupiny, poškodil cudziu vec a spôsobil uvedeným činom značnú škodu. Tým spáchali v bode 20.) rozsudku obžalovaný P. trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. i/, písm. j/ Trestného zákona účinného do 31. 12.

2005, trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 30. 6. 2005, obžalovaný B. pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/, písm. j/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 30. 6. 2005. Obžalovaný P. podľa § 219 ods. 2, s použitím § 35 ods. 2, 3, § 29 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 bol odsúdený na súhrnný výnimočný trest odňatia slobody na doživotie. Obžalovaný B. podľa § 219 ods. 2 s použitím § 35 ods. 2, § 29 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 na úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v trestnej veci obžalovaného P. a spol. rozsudkom zo dňa 11. 4. 2018 sp. zn. 4To/1/2017.

16. Rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku nadobudol právoplatnosť dňa 11. 4. 2018.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Zodpovednosť stanovená v § 13 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou objektívnou, čo znamená, že občiansko-právna sankcia vzniká na objektívnom základe, jej nastúpenie vyžaduje zavinenie. Vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby je rovnako pre ňu závažná bez ohľadu na to, či konal pôvodca zásahu zavinené, či nie. Subjektívny prvok zavinenia má význam len pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa ods. 3 citovaného ustanovenia k „okolnostiam“, za ktorých k porušeniu práva došlo. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3).

20. Predmetom občianskoprávných vzťahov môžu byť nielen veci, práva, tvorivé výsledky ľudskej činnosti, ale aj určité imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. K imateriálnym hodnotám (stránkam) ľudskej dôstojnosti (napr. meno, česť, dôstojnosť, telesná integrita, fyzická integrita atď.) alebo na hmotnom substráte zachyteným prejavom osobnosti sa v občianskoprávných vzťahoch upínajú osobitné práva. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ak by bolo morálne zadosťučinenie preukázateľne nepostačujúce tak, že v danom prípade by strácalo svoju účinnosť a funkčnosť umožňuje Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Táto nedostatočnosť morálnej satisfakcie musí byť z hľadiska intenzity, trvania, závažnosti a rozsahu nepriaznivých dôsledkov na postavenie dotknutej osoby v jej osobnom a pracovnom živote vždy bezpečne zistená. Z ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dôvody pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy a to zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jeho dôstojnosti v spoločnosti v značnej miere sú uvedené iba demonštratívne, preto súd môže nemajetkovú ujmu podľa tohto zákonného ustanovenia priznať aj v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Účelom nemajetkovej ujmy je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, a preto na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku škode, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti za škodu

podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka je viazané na existenciu zavinenia subjektu zásahu. Subjektívny prvok zavinenia má však význam pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rámci zohľadnenia okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka) je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nezdá s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcimi, a to bez ohľadu k tej skutočnosti, či žalobca voči žalovanej uplatnil aj nárok na náhradu škody. Teda ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý ale bude musieť vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere alebo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Keďže uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pociťovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne prihliadnúc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria). Uplatnenie konkrétneho a diferencovaného objektívneho hodnotenia znamená, že o zásahu do práva na súkromie spolu s priznaním nároku na nemajetkovú ujmu v peniazoch pôjde len vtedy, keď z konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej fyzickej osoby, možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvania ako závažnú pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium). Je treba vylúčiť stav, kedy budú za relevantné považované výlučne subjektívne psychické reakcie jednotlivých individualizovaných fyzických osôb, alebo reakcie, ktoré sa môžu často diametrálne odlišovať. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom sa výška určuje jednorazovou čiastkou a zákon pri určení tejto výšky nestanovuje žiadne medze. Stanovuje však dve podstatné kritériá taxatívne uvedené v ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ktorú zákonnú úpravu je súd povinný rešpektovať (rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/297/2017).

22. Predpokladom zodpovednosti a vzniku občiansko-právnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu na osobnosti fyzickej osoby, príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a ujmou na osobnosti fyzickej osoby a protiprávneho zásahu. Pre oblasť zákonnej ochrany osobnostných práv je charakteristická objektívna zodpovednosť. Z ustálenej judikatúry je zrejmé, že sa uplatňuje jednotný názor, podľa ktorého právo na súkromie a rodinný život sú chránené podľa § 11 Občianskeho zákonníka a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie väzieb členov rodinného vzťahu stratou blízkej osoby je konaním, ktoré nesie znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/168/2009, sp. zn. 5Cdo/265/2009, sp. zn. 3Cdo/228/2012).

23. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

24. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

25. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

26. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od každého zo žalovaných v 1. a 2. rade zaplata sumy 165 969,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku ako náhrady nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do ich osobnostných práv podľa ust. § 11, § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo v dôsledku streľby B. došlo k strelnému poraneniu osôb sediacich v osobnom motorovom vozidle zn. VW Golf C. na ulici Urbánkovej v Košiciach, a to hlavy ich syna P. ktorý tomuto zraneniu po prevoze do nemocnice podľahol a k strelnému poraneniu jeho priateľky Q., ktorá utrpela priestrel oboch predkolení s dobou liečenia od 23. 4. 2005 do 18. 8. 2005. Ako vyplynulo z výpovedí žalobcov a svedkov, žalobcovia v 1. a 2. rade ako rodičia boli na svojho syna, nebohého P., citovo naviazaní a odkázaní, jeho smrť výrazne zasiahla do ich rodinného života, ktorý tým stratil zmysel, zostali bez opory, finančnej pomoci a bez citového zázemia.

27. Súd mal za nesporne preukázané, že došlo k zásahu do sféry nemajetkových práv oboch žalobcov vzhľadom k tomu, že žalovaní v 1. a 2. rade boli právoplatným rozhodnutím súdu (ust. § 193 CSP) uznaní vinnými zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, žalovaný v 1. rade z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 30. 6. 2005 a žalovaný v 2. rade z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestného činu nedovoleného ozbrojovania, obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 30. 6. 2005. Je daný kauzálny nexus medzi porušením práva a následkom, ktorý žalobcom vznikol. Inak povedané, žalovaní v 1. a 2. rade zodpovedajú za nemajetkovú ujmu, ktorá žalobcom vznikla podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, dôvodnosť žaloby čo do jej základu vo vzťahu k oboj žalovaným v 1. a 2. rade bola preukázaná.

28. Smrť blízkej osoby - syna, je pre pozostalých a hlavne rodičov traumatizujúca a smutná udalosť, preto nepochybne smrťou syna došlo k zásahu do práva na súkromný a rodinný život žalobcov, ktoré zahŕňa aj právo fyzickej osoby vytvoriť a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami, najmä v citovej oblasti, aby tak fyzická osoba mohla rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť. Je zrejme, že došlo na strane žalobcov k takej ujme, ktorá im úplne bráni naplňovať ich citové potreby vo vzťahu k synovi, ktorý s nimi žil v jednej domácnosti, nemal ešte vlastnú rodinu, ale chcel si ju v blízkej budúcnosti založiť a podľa výpovedí žalobcov a svedkov, bol medzi nimi mimoriadne blízky vzťah. Teda nemajetková ujma, ktorá žalobcov postihla, zasiahla bezprostredne osobnostnú sféru, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Žalobcovia v 1. a 2. rade mali so synom blízky vzťah a vzhľadom na následok, ktorý je nereparovateľný, rodičia žili a plánovali do budúcnosti so synom v spoločnej domácnosti, mal právo na život, právo naplniť si svoje sny a ďalšie plány do budúcnosti, právo prežiť plnohodnotný život, mal všetky predpoklady stať sa úspešným manželom a otcom. Žalobkyňa v 1. rade od smrti syna doposiaľ má preukázateľne zdravotné problémy, je v ambulantnej psychiatrickej liečbe, máva depresívne stavy spojené s plačom, úzkosťou a bolesťou vyvolané stratou syna, čo jej znemožňuje zapojiť sa do normálneho života. Svedčia o tom lekárske správy M. M., M. a M.. Zdravotný stav žalobcu v 2. rade sa po pohrebe syna zhoršil, bol kritický, prestal hovoriť, jesť, chodiť. V súčasnosti je jeho zdravotný stav stabilizovaný. Smrťou dieťaťa je rovnako postihnutý každý rodič bez ohľadu na svoj vek, pričom v tomto prípade rezonovala skutočnosť, že išlo o jediného syna žalobcov.

29. Podľa právneho názoru súdu, úmrtím nebohého P. došlo k zásahu do emocionálnej sféry žalobcov, k neodvratiteľnému zásahu do práva na ochranu ich súkromia a rodinného života podľa § 11 Občianskeho zákonníka, pričom tento zásah je nezvratný a ničím nenapraviteľný, keďže žalobcovia prišli o syna, s ktorým tvorili plnohodnotne fungujúcu rodinu. Smrť nebohého P. zasiahla do ich života nečakane a tragicky, zásadným spôsobom a nenávratne pretrhla citové väzby mladej začínajúcej rodiny, z čoho je zrejme, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobcov, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Nakoľko nie je možné upustiť od neoprávnených zásahov, resp. aby sa následky tohto zásahu odstránili, je namieste použitie ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde takýto spôsob odškodnenia je jediným riešením v prípadoch ochrany osobnosti pozostalých. Žiadna z morálnych noriem zadosťučinenia nie je postačujúca pri takomto zásahu ako je smrť, ktorá je nezvratná. Jediným možným zadosťučinením, ktoré samé o sebe úplne nenahradí škodu vzniknutú oboj rodičom, je zadosťučinenie v peniazoch, ktoré čiastočne môže zmierniť neoprávnený zásah do ich práv.

30. Súd ďalej vyhodnotil intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobcov, resp. okolností prípadu, najmä toho, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo nie, či nedošlo k čiastočnému odškodneniu, prípadne iné okolnosti.

31. Obžalovaní P. a B. konali v záujme zločineckej skupiny v úmysle odstrániť šéfa konkurenčnej zločineckej skupiny potom, čo sledovali B. z miesta jeho bydliska na odcudzenom osobnom motorovom vozidle, pričom došlo k strelnému poraneniu osôb sediacich v motorovom vozidle Volkswagen Golf na Urbánkovej ulici v Košiciach. Došlo k zbytočnej smrti mladého človeka P. vo veku 29 rokov a poškodeniu zdravia jeho priateľky z nebanlivosti žalovaných. Žalovaní skutok popreli tak v trestnom konaní ako aj v občianskoprávnom konaní a k odškodneniu žalobcov, ani čiastočnému, z ich strany nedošlo.

32. Posudzujúc výšku nemajetkovej ujmy súd poukazuje na judikatúru súdov v otázke stanovenia výšky v tomto prípade. Nemajetková ujma sa nedá presne vyjadriť v peniazoch, pretože ju nikdy nemožno reálne nahradiť peniazmi. Napríklad rozsudky súdov v obdobných veciach (smrť osoby pri dopravnej nehode), napr. Vrchní soud Olomouc sp. zn. 1Co/87/2006 za usmrtenie osoby priznal náhradu 300 000,- Kč, NS SR sp. zn. 3Cdo/228/2012 náhrada priznaná v sume 23 000,- Eur pri usmrtení 2 osôb, NS SR sp. zn. 1Cdo/10/2013 2 x 8 300,- Eur za smrť syna pri dopravnej nehode, poukazujú na priznanú výšku nemajetkovej ujmy.

33. Nebolo možné vyvodiť ani žiaden objektivizovateľný trend toho, aká mala byť výška náhrady nemajetkovej ujmy žalobcom priznaná, keďže ide o vec, ktorej podstata nie je transparentná a ktorá vychádza z morálne a právne odmietaného názoru, že smútok z úmrtia príbuzného možno vyjadriť v peniazoch. Súd sa preto zaoberal tým, či sa zákon vyjadruje k náhradám podobných prípadov duševných útrap, akým je smútok z úmrtia príbuzného - dieťaťa. Z prílohy k zákonu č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších právnych predpisov je zrejmé, že za vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií tento zákon priznáva bodové ohodnotenie od 260 do 1300 bodov, teda náhradu v rozmedzí približne od 4 400,- Eur do 20 000,- Eur.

34. Žalovaný v 2. rade predložil súdu potvrdenie o výške mzdy za mesiac august 2018, podľa ktorého čistá pracovná odmena žalovaného v 2. rade v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Leopoldov je vo výške 44,73 Eur mesačne. Žalovaný v 2. rade tvrdil, že je nemajetný a preto nemá z čoho žalobcom zaplatiť.

35. Podľa názoru súdu, majetkové pomery oboch žalovaných sa môžu do budúca meniť, každý zo žalovaných môže do budúca napr. dediť majetok a teda nie je vylúčené, aby nároky žalobcov boli uspokojené.

36. Vzhľadom na uvedené závery a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

37. Žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) a žalobcovi v 2. rade sumu 165 969,- Eur (5 000 000,- Sk) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom v 1. a 2. rade, ktorí mali plný úspech, priznal proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o Ź n o** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice I písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, **m ô Ź e** žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.